

Sygn. akt II KO 65/20

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie z zażalenia F. K.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 15 października 2020 r.
wniosku Sądu Rejonowego w P.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O..

UZASADNIENIE

F. K. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Sędziów Sądu Rejonowego w P.: K. G. i M. B..

Prokurator Prokuratury Rejonowej w P. w dniu 30 lipca 2020 r. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania karnego wobec braku znamion czynu zabronionego (k. 4).

Na to postanowienie zażalenie złożył F.K., zaskarżając je w całości (k. 6).

Sąd Rejonowy w P. właściwy do rozpoznania sprawy z zażalenia F. K., postanowieniem z dnia 22 września 2020 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o jej przekazanie innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania dotyczy zachowań sędziów Sądu Rejonowego w P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. np.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w P., sprawa bowiem dotyczy zachowań sędziów tego Sądu, mających polegać – zdaniem F. K. - na przekroczeniu przez nich uprawnień, w nieustalonym czasie w P. poprzez wydawanie decyzji procesowych w sprawie o sygn. III C (...), na szkodę interesu prywatnego autora środka odwoławczego.

Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w P.

W związku z tym Sąd Najwyższy, w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę z zażalenia F.K. Sądowi Rejonowemu w O. jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w P..